

By, der ligger i Nærheden, Nykøbing F., hvor man kommer op i Lønningsklasse b. Den Slags Ting bliver det naturligvis nødvendigt at rette, men det maa jo Udvalget om.

Men saa kommer det andet store Spørgsmaal: Hvorledes stiller man sig til de Tjenestemænd, som staa udenfor Forslaget? Der er saaledes den store Depotarbejderklasse, Led- og Signalvogterne og mange andre. Ved Loven af 1903 bleve Depotarbejderklassen og Led- og Signalvogterne paa en Maade degraderede. Tidligere kunde de fast ansættes, men ved Loven af 1903 bleve de satte udenfor fast Ansættelse. Den daværende Finansminister, C. Hage, mente, at det ikke betød stort, men nu kunne vi altsaa se, hvad det betyder. Hvis disse Klasser vare blevne staaende i fast Ansættelse, vare de komne med ind paa dette Lovforslag og havde faaet denne ret rigelige Lønningsforhøjelse, medens de nu intet som helst vide om, hvorledes det gaar med dem, om de ere købte eller solgte, om de skulle vedblive at staa paa Sultelønninger, medens deres mere heldige Kolleger, som ere fast ansatte, komme op paa Lønninger, hvoraf de kunne leve menneskeværdigt. Jeg antager imidlertid, at det maa være Meningen, at disse ikke fast ansatte Tjenestemænd i Konsekvens med det foreliggende Lovforslag ogsaa ville faa deres Løn forbedret betydeligt.

Det er kun faa Dage, siden den højtærede Konseilspræsident udtalte sig for at lønne Statens Arbejdere ordentligt. Den højtærede Konseilspræsident udtalte den 17. Oktober — det findes i Tidenden Sp. 223 — følgende: „Selvfølgelig skal Staten som Arbejdsgiver lønne godt og være human og velvillig overfor dem, der tjene den, og det har altid været mit Ønske, at Staten som Arbejdsgiver skulde udrede god Løn.“ Saa vidt jeg ved, hører det med til de parlamentariske Forhold i Frankrig, at naar en Statsmand har sagt nogle bevingede Ord, holdt en beaandtet Tale, bliver denne Tale slaet op paa alle offentlige Bygninger til Beskuelse for alle. Jeg kunde ønske, at noget lignende var Tilfældet her, og i saa Fald mener jeg, at den højtærede Konseilspræsidents bevingede Ord om, at Staten burde give en ordentlig Løn, burde slaas op paa alle Jernbanestationer.

Ved Forslagets Fremkomst udtalte den højtærede Finansminister under Om-talen af Lønningerne for det kvindelige Tjenestepersonale, at lige Arbejde bør

betales med lige Løn. Ogsaa det er et godt Princip, som burde indføres. Og jeg mener, at begge de nævnte Udtalelser maa bevirke, at Depotarbejderne komme op paa en bedre Løn end tidligere. Thi dette: at være Depotarbejder, er i Virkeligheden det samme som f. Eks. at være Portør. Det er omtrent lige Arbejde, og saa skal det ogsaa betales lige. Konsekvensen af dette Lovforslag maa derfor være, at der samtidig gives Depotarbejderne en betydelig Lønforhøjelse.

Der er ogsaa nævnt Kolonnearbejderne. Saasnart der er Brug for en Reservemand paa Stationen, tager man Kolonnearbejdere dertil. Deres Arbejde kan med Rette ligestilles med Depotarbejdernes, men er lønnet betydeligt ringere, end der er Tale om i dette Forslag. Jeg kender saaledes en Kolonnearbejder ved Taastrup Station, der kun har 2 Kr. 40 Øre om Dagen. Han har været ansat ved Banen en halv Snes Aar og er altsaa ikke kommen lige løbende dertil. Denne Mand vil have 720 Kr. om Aaret, vel at mærke, naar han har Arbejde paa alle Aarets 300 Arbejdsdage, men det er næsten aldrig Tilfældet, og derved kommer Lønnen betydeligt nedad. Ikke engang de 720 Kr. kan en saadan Arbejder opnaa. Men det er betydelig mindre end de minimale Satser, der ere fastsatte i det foreliggende Lovforslag.

Snekasterne blive ligeledes efter min Mening misbudte. Rundt i Landet byder man dem 20—25 Øre pr. Time. Men saadanne løse Arbejdere bør ogsaa komme op paa en betydelig højere Lønning end hidtil. Jeg vil derfor stille det Spørgsmaal til den høje Regering: Hvad agter man da at gøre ved disse løse Jernbanearbejdere, Statsfunktionærer, Tjenestemænd, hvad man nu vil kalde dem? Det bedste var naturligvis, at man kom ind paa at ansætte i hvert Tilfælde Depotarbejderne og Led- og Signalvogterne ved stærkt trafikerede Overkørsler med fast Ansættelse igen, saaledes at de paa ny fik de Rettigheder, de havde før Loven af 1903, og saaledes, at man ogsaa for disse Klasser fik fastsat de Lønninger, som her i Forslaget ere fastsatte for Portører, Bromænd o. s. v. Men hvis man ikke vil det, hvad jeg har begrundet Mistanke om, at man ikke vil, bør der gøres noget andet.

Det er jo saaledes, at disse ikke fast ansatte Arbejdere lønnes højst forskelligt rundt om i de forskellige Dele af Landet. Jeg kan nu ikke tænke mig, at den højtærede Trafikminister sidder her inde i